

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

BŘEZEN 1993

V prosincovém čísle našeho časopisu jsme uveřejnili ve zprávě místního nákupního střediska stížnost na chování a jednání p.R.Doubka st.

20.2.1993 poslal p.Doubek správní komisi MěU následující omluvu.

Omlouvám se tímto pí.Mejzlíkové a všem hodným děvčatům z NAKUPNIHO STŘEDISKA potravin ve Vysokém nad Jiz. za to, že jsem při nákupu dvou rohlíků nepoužil nákupní košík.

Předseda správní komise p.Adametz projednal tuto záležitost s pí.Mejzlíkovou, zást.ved., která nám předala k uveřejnění následující informaci.

K omluvě p.Doubka chci jen připomenout, že důvodem ke stížnosti nebyl nákup dvou rohlíků, ale jeho hrubé, až sprosté výroky a chování vůči mé osobě a prodávákám.

Přesto považuji tímto věc za vyřízenou, ale pan Doubek by si to měl uvědomit.

Vysoké nad Jiz. 13.března 1993.

oo

Jako třetí v pořadí poslanců odpovídal na naše otázky p.Josef Jirouš.

1. Za kterou stranu jste byl zvolen?

Byl jsem zvolen jako nezávislý kandidát bez politické příslušnosti za ČSS.

2. Jaké místo v zastupitelstvu zaujímáte?

Jako člen městského zastupitelstva jsem byl navržen do okresní školské komise. Na zasedání této komise jsem však obdržel pouze dvě pozvánky. Do mé funkce byl zvolený p.Šinkora, z důvodu mé absence na schůzích jejichž příčinou bylo uzavření závodu SEBA 13 Vysoké. Byl jsem přeřazen do závodu SEBA 04 Plavy, odkud jsem se nemohl zpočátku uvolnit na celý den.

3. Co je vaším hlavním úkolem?

Mým hlavním úkolem zůstává účast na veřejných a pracovních zasedáních městského zastupitelstva.

4. Můžete specifikovat svou poslancekou činnost pro město a občany?

Pracuji ve SPOZu, zúčastnil jsem se organizace voleb, provádím roční inventury a další úkoly, svěřené

radou podle možností.

5. S čím jste spokojen?

Jsem spokojen s tím, že je dána v současné době možnost všem občanům svobodně se projevat a podnikat, což se projevilo novou prodejnou zeleniny, potravin a lékárnou.

6. S čím ne?

Toho je víc. Co se týče městského zastupitelstva, mělo by být více pracovních zasedání / z počátku nebyla vůbec žádná/. Na těchto zasedáních by se vyřešilo daleko více nežli na veřejných zasedáních, na kterých dochází pouze k drobným úpravám dobře připravených materiálů rady městského úřadu. Často to vede k pocitu zbytečnosti nejen u mne, ale i u ostatních občanů přítomných v sále. Na problémy nás členů zastupitelstva nezůstává vhodná atmosféra ani čas. Zasedání jsou i přes to dlouhá. Můžeme vlastně říci, že kromě hlasování máme stejné možnosti jako ostatní občané.

Kdyby každý z 10-ti členů zastupitelstva měl 10-ti minutový příspěvek, nepočítám členy rady, schůze by se prodloužila o 1 hodinu a 40 minut. Myslím, že z tohoto důvodu by pro naše malé městečko měl být počet členů zastupitelstva nižší.

Dále nejsem spokojen s tím, že bývalý závod SEBA 13 neposkytuje našim občanům tak potřebnou pracovní příležitost.

Dané některých místních poplatníků, kteří zde nemají trvalé bydliště, - jdou jinam.

Podle mého názoru by také k vybavenosti města mělo patřit kino a alespoň jeden fungující telefonní automat. Automat umístěný na náměstí jde použít jen náhodně, často však vůbec.

7. Jaká máte další předsevzetí?

V druhé části volebního období budu mít více času, a tak chci zlepšit svou práci v zastupitelstvu.

8. Těší vás tato práce?

Když jsem byl zvolen do zastupitelstva, představoval jsem si svou práci na úseku cestovního ruchu nebo kultury, jelikož mým největším koníčkem je turistika. Již 11 let pracuji jako předseda KČT. Ale tyto komise nejsou v novém pojetí městských úřadů zastoupeny, protože by neměly žádný význam. Přesto pokud dostanu nějaký úkol a podaří se mi ho úspěšně splnit, tak mě tato práce těší jako každá jiná.

9. Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům?

Především bych chtěl všem, kteří mě volili, poděkovat za projevenou důvěru. Dále bych chtěl vzkázat všem čtenářům Větrníku, že pokud mají nějaké problémy nebo dotazy, mohou se na mne kdykoliv s důvěrou obrátit a já jim v rámci svých možností vyjdu vstříc.

Zeptala se Ivana Řehořová.

oo
Lékárna opět otevřena -

Stalo se tak 8. března 1993. Na místo milé a usměvavé paní magistry farmacie Jany Hubertové vás uvítá neméně příjemný a ochotný lékárník-doktor farmacie pan Dalibor D u r ě a , 26 let, ženatý, otec 4 letého syna, pochází ze Semil. První návštěvníce přivítal kytíčkou. Asi 2x týdně bude na výpomoc dojíždět pí magistra Božena Myslivcová z Jilemnice. Než bude opraven a zprovozněn byt, bude pan lékárník dojíždět ze Semil. Má v plánu vybudovat ve Vysokém velko-sklad léčiv a veškerého zdravot. materiálu, kterým by zásoboval okolní nemocnice i lékárny. Za výhodné velkoobchodní ceny.

Otevírací doba :

PO - Pá 1/2 9 - 17
=====

v sezóně a v případě nutnosti i v sobotu.

Dr. Durdá Vysoké zná, líbí se mu město i okolí a přál by si, aby i Vysočáci byli se službami lékárny spokojeni.

oo

Byla jsem na návštěvě-

Ne nadarmo se říká, že podle úrovně starých lidí se pozná i úroveň obce, města nebo státu. My žijeme ve městě, i když malém, ale přece jen je to město. Jeho úroveň pomalu stoupá. To potvrzují zejména návštěvníci a rodáci nebo i přátelé Vysokého, kteří přicházejí vždy po určité době a všechny novinky lépe konstatují než my, kteří tu žijeme stále. Ale kdo má oči otevřené, může ty změny pozorovat stále. Ale abych se vrátila k tomu, o čem chci psát. K péči o staré a přestárlé občany našeho města a okolí.

Dům důchodců v bývalé mateřské škole už bereme jako běžnou součást Vysokého. Ale málokterí si uvědomují, že to není dům typu domu důchodců v Rokytnici. Je to dům pečovatelské služby, což je podstatný rozdíl. A máme ve městě hned 2, druhý v bývalé Ski--chatě v ulici K.H. Borovského.

Co je zvláštní a typické pro tyto domy? Každý jeho obyvatel má vlastní pokoj, vlastní zařízení, platí si symbolický nájem, spotřebu el. energie/dle vlastních hodin/, chce-li, objednává si obědy, ale jinak si žije každý po svém. Pečovatelkou v ulici V. Metelky je paní Věra Babáková. Stará se o své svěřenkyně pečlivě, uklízí, obstará co potřebují, nosí a připravuje obědy, volá lékaře, je-li třeba. Všecky obyvatelky ji mají velice rády. Jediný mužský obyvatel, byl Fr. Zákoucký, který 3. III. zemřel. Pro potřeby domova je kuchyňka, velká a prostorná společenská místnost s televizí a zahrada. Smutné je ale to, že se najdou tak špatní lidé, kteří ničí nebo rozkradou sazenice a květiny, které si staré paní s námahou zasazují a pěstují. Kéž by se podařilo městské policii tyto vandaly chytit při činu!

Kdo že bydlí v tomto "hoření" domově?

Nejstarší je paní Anna Strnádková ze Stanového. Je jí 88 let.

Celý život prožila v hospodářství, zprvu sloužila u cizích, pak se do hospodářství vdala a teď vychutná klid a odpočinek. Má 3 děti, 5 vnoučat a 8 pravnoučat. Ve Vysokém je od podzimu 1989.

Paní Libuše Votočková pochází ze Tříče. Bude jí 81 let. Bylo jí 14, když maminka zemřela, zůstaly 4 děti, 3 chlapci a nejstarší Libuše. Věnovala svým bratrům celé mládí. 33 let pobývala mimo Tříč, ale nakonec se do Krkonoš zase vrátila.

Paní Vlasta Skrbková pochází ze Staré Vsi z rodiny Poloprutských / u býv. mlýna/. Vychovávala své sourozence, navlékala korále a pomáhala v hospodářství. Prováděla se na Šachovec, potom se přestěhovala s mužem do Roztok, ovdověla a teď užívá odpočinku ve Vysokém.

Nejmladší obyvatelkou je paní Marie Petřinová, pochází také ze Staré Vsi, později žila s mužem v Helkovicích. Prožila celý život v hospodářství a pomáhala vydělávat návrhem korál. Zůstali bezdětní, a tak si osvojili chlapce z příbuzenstva. V prosinci 1986 se oba dostali do Vysokého, ale už v březnu jí manžel zemřel a ona žije v domově sama.

V "dolením domě" pečovatelské služby jsou zatím jen 3 obyvatelky a 1 obyvatel.

Nejstarší je paní Marie Metelková. Bude jí 92 let. Pochází z Postoloprť, kde se seznámila se svým příštím mužem, tehdy vojákem - Vysočákem. Přistěhovala se do Vysokého a prožila tady celý život. Pracovala jako pomocná síla v zemědělství.

Skutečně vysocká občanka je Marie Patočková. Bude jí v prosinci 80 let. Celý život pracovala jako uklízečka a pomocná síla v nejrůznějších zařízeních - na četnické stanici, u zubaře, v lékárně a jinde.

Třetí obyvatelkou je Anna Stránská, narozena 1920. Pracovala v zemědělství, v továrně, ale teď jí chůze činí velké potíže. Hodně plete a vyrábí různé drobnosti. Ve Vysokém žije od roku 1967. Jediný muž je nyní pan Vojtěch Javůrek, 79 let, tč. v nemocničním léčení.

I v tomto domě mají obyvatelé své vlastní pokojíky, malou ale pěknou společenskou místnost, k dispozici elektrický sporák, lednici, televizor, ústřední topení a v parku jsou sotva vyjdou z domu. O čistotu a uklid se stará paní Olga Plůchová, obědy přináší paní Věra Babáková. Volné jsou v tomto domě ještě 3 další pokojíky. Jistě nezůstanou dlouho neobsazené, patří těm, kteří se už nemohou o sebe postarat, a proto jim veškerou péči věnuje naše město. A nezbytnou lékařskou péči věnuje všem MUDr. Ladislav Kavan. Všichni mu jsou za to vděční a za jeho starostlivost děkují.

L. Hnyková

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Školní okénko -

Informace za ZŠ

Jaké jsou specifické vývojové poruchy u žáků ZŠ?

V tomto školním roce evidujeme 26 žáků naší školy u nichž byla pedagogicko-psychologickou poradnou v Semilech zjištěna nějaká vývojová porucha. Ta nejčastější je tak zvaná dyslexie - porucha čtení, je to neschopnost číst, neschopnost interpretovat dané slovo, dítě neumí pochopit smysl přečteného slova, zaměňuje písmena, př. b-d, slabičky od-do, kos-sok a pod. Tato porucha se může zmírnit ba odstranit pokud dítě dochází na nápravu dyslexie, kterou na naší škole provádí paní učitelka Pavla Prokopová. Rodiče však musí se školou spolupracovat a dítě doma kontrolovat při každodenním čtení.

Další poruchou je dysgrafie - porucha psaní. Žák velmi těžko píše, zaměňuje písmena i jejich pořadí, vynechává je, píše je zrcadlovitě, neupraveně, křečovitě, neuhledně, neudrží rovně řádek, nepíše tečky, čárky, a písmena si špatně zapamatovává. Tato porucha se dá odstranit jen stěží.

Porucha pravopisu dysortografie se projevuje neschopností zvládnout gramatická pravidla

i-y, s-z, velká a malá písmena.
Slova různě komolí. Je nutné
psát často kratší diktáty nebo
různé doplňovačky.
Porucha matematických schopností
je dyskalkulie. Žák není schopen
pochopit symbolickou podobu čísla,
neumí vyjmenovat na př. řady li-
chých a sudých čísel, plete si zna-
menko + a -, deformuje číslice,
vynechává nuly a pod.
Jaké jsou možné příčiny uvedených
poruch?

Drobné poškození mozku v rané fá-
zi vývoje, problémy v těhotenství,
těžký porod, infekce po porodu,
způsob výživy, životní prostředí.
Jde vlastně o narušení určitých
částí mozku, někdy i opoždění doz-
rávání určitých funkcí mozku.
Všeobecné rozumové schopnosti ne-
jsou narušeny. Poškození je malé,
neurologickým vyšetřením se dá
stěží zjistit, proto se poruchy ob-
jevují výrazněji až v období vstu-
pu do základní školy.

L. Halířová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
V Rodinné škole ve Vysokém jsme
objevili několik literárně nada-
ných děvčat. Dnes uvádíme první
básnické pokusy další žákyně.
Je to Andrea Kasparová, II. roč.

Jsme sobci

Mám tolik otázek
Proč to na světě tak divné je?
Proč někde lidé trpí a jinde se
radují?
Proč svět hladoví? Vždyť já nevím,
co to je.

Těch otázek. A odpověď?
Prostě to tak je, tak to musí být.
Ty s tím nic nenaděláš.
Zapomeň ne všechno, nemysli na ty,
co mají hlad, co se chvějí zimou,
co umírají.
Vždyť ty žiješ. Je ti dobře.
A je ti dobře?

Ne, takhle to přece nemůžeme
nechat.

Takhle to nesmíme nechat!
Lidé, změňme se a hned! Prosím.
Umíme být lepší?

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Ruku v ruce s kulturou jde
historie, tak tedy okénko
kulturně historické.

Divadelní spolek Krakonoš sdě-
luje veřejnosti, že na přání
diváků, kteří neměli možnost
shlédnout starou divadelní
hru "O umučení páně", uvede tuto
hru ještě o letošních Veliko-
nocích naposled. Pod vedením
známého režiséra Karla Palouše
výborně obsazená i nastudova-
ná hra se do období těchto jar-
ních svátků velmi dobře hodí
a divákům přináší nezapomenu-
telný kulturní zážitek. Před-
stavení se koná o Květné nedě-
li dne 4.4.1993 ve 14.30 h. a
o Neděli velikonoční dne 11.4.
1993 v 19.30 h. Předprodej vstu-
penek je jako obvykle v budově
divadla a informace lze získat
na telefonním č. 94417 u pí.
Bláhové. Současně bude otevře-
na i divadelní hospůdka s ob-
čerstvením v malém sále divad-
la Krakonoš. Všechny věrné
diváky srdečně zvou ochotníci
z Vysokého nad Jizerou.
Adéla Hanušová, za tisk. propag.
div. spolku Krakonoš
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
SMUTNÁ ZPRÁVA O STAVU
MODRÉ PLANETY-

Působivé vystoupení ing. Josefa
Vágnera v Krakonoši přesvědči-
vě ukázalo, co je skutečný pro-
blém našeho života. Každý z
přítomných posluchačů všech
věkových kategorií si, pokud
chtěl, mohl odnést pro sebe něco
k zamyšlení. Všichni víme, že
životní prostředí je nanejvýš
ohroženo. Uvědomujeme si však
vždy, že si přírodu ničíme my
samí, že musíme my změnit své
chování? Bezohledné odhazování
odpadků, zbytečné kácení stro-
mů, "vztah" zemědělců k půdě,
otravování ovzduší, necitlivost
ke zvířatům - je to snad zále-
žitost někoho jiného než lidí?
Často se rozčilujeme a kriti-
zujeme. Kvůli čemu? Kde je sku-
tečná hodnota, co je skutečně

podstatné a důležité? Zkušený světoběžník a báječný vypravěč snad dokázal většině z nás, že bez přírody, vody a vzduchu se opravdu žít nedá. Jak dlouho nám ještě bude trvat, než to konečně pochopíme a začneme jednat. Ještě máme šanci. Promarnit ji už nemůžeme. V zájmu mladé generace. Nebylo to veselé povídání, zato velice prospěšné. Myslím, že bychom v této době měli naslouchat právě takovým moudrým osobnostem, zaujatým pro věc, mistrům svého oboru. Zkusme jim věřit a vážít si toho, že mezi námi žijí lidé, kterým o něco jde. Pane Vágnere, je moc dobře, že jste. Děkujeme vám.

Ivana Řehořová

xx

Co také patří ke kultuře.

Náhodně vyslechnuté poznámky cizích návštěvníků našeho města a na vlastní oči viděné prohřešky proti čistotě jsou důvody, které mě vedly k napsání této uvahy.

Jisté si všichni přejeme, aby-
chom byli počítáni ke kulturním občanům jako jednotlivci i jako celý národ. Je ale otázkou, zda se opravdu podle toho dovedeme chovat. Maminka oloupne potomkovi banán a slupku hodí pod lavičku, i když pár kroků od ní je popelnice. Je celkem jasné, že to malé dítě, až povyroste, zachová se stejně a odhodí cokoli, ale hlavně kamkoliv. Další poznatky jsou obdobné. Dobře oblečený pán vytáhne z krabičky poslední cigaretu a dřív než si ji zapálí, zmáčkne krabičku a odhodí ji do záhonku růží na náměstí, doslova tři kroky od koše na odpadky, za ním následuje zápalka a potom jistě i nedopalek. Pohledný mládenec tahá za sáčku jeden bonbón za druhým a jeho cestu lemují odhozené papírky a nakonec i sáček, přesto, že "potkal" cestou celou řadu popelnic. Dívka, hezká jako obrázek, mlsá cosi studeného na dřívku a obal i dřívko letí na zem pod nohy přímo poblíž novinového stánku na náměstí. Pravdou je, že na přímý dotaz,

zda si takto pod sebe stele i doma, zvedla to odhozené a donesla do koše. Takovéto napomenutí neproběhne vždy úspěšně. Mnohem častěji ten, kdo napomíná, sklídí hrubá slova a posměch, takže se rozmyšlí, zda vůbec má jakoukoliv snahu vyvíjet. Vzdávat vše předem ale nelze, to bychom se ke kulturním národům nemohli počítat nikdy. Naopak je nutné, aby všichni, kdo cokoli nesprávného vidí, zasáhli hned na místě. Je třeba, aby maminky, ale také školy a všichni, kdo kladným způsobem mohou ovlivnit chování hlavně dětí a mládeže, nezapomínali ani na tuto oblast výchovy. Moc to naše děti i mládež potřebují a dospělí by samozřejmě měli jít příkladem. Pak snad uslyšíme z úst hostů chválu nejen na hezkou novou budovu a upravené fasády na náměstí, na pěkné a hlavně bezvadně čisté veřejné záchodky, ale i na celkovou čistotu města, což by jistě potěšilo každého trvalého obyvatele. A ještě je třeba připomenout jednu oblast, a to nikoliv lidského/ i když někdy také/, ale psiho konání. Naši čtyřnozí přátelé sice nezahazují papírky a nedopalky, ale konají to, k čemu je nutí příroda. Je na jejich pánech, aby tímto psím konáním netrpěli ostatní spoluobčané, kteří jsou nuceni zanechané hromádky uklízet. Nejvíce zdá se postižena ulice K.H. Borovského, která je oblíbenou trasou dost pravidelných vycházek. Řešení je dávno známé/ lopatka+sáčky+popelnice/, ale zde se s touto praxí nesetkáváme. Jelikož tato, dá se říct "psí" ulice, nese jméno slavného autora epigramů, pokusím se /aniž bych se chtěla, byť jen v nejmenším, k němu přirovnat/ neumělým malým epigramem svoji uvahu zakončit.

Povzdech.

Kéž by si pozůstatky psiho trávení jen před svým domem nechat ráčili anebo k cestám za účelem venčení do tašky lopatku si přibrat stačili.

A. Manušová

Průvod bezhlavých kněží ve Tříči.

V knize Martina Stýskala "Labyrintem tajemna aneb Průvodce po magických místech Československa", vydané nakladatelstvím Paseka v Praze na Vinohradech roku 1991, jsem našel pod nadpisem "Vysoké nad Jizerou /Semily/ 12 km SV od Semil Bezhlaví kněží u Boží vody "následující text": "Poblíž města ve vsi Tříč je místo zvané Poustka se zázračnou studánkou. Kdysi se sem konala četná procesí. Zjevoval se tu také průvod bezhlavých kněží."

Od autora této knihy jsem se dozvěděl, že čerpal z časopisu Český lid z roku 1896, kde v článku "Z netištěných zápisků Krolmusových" Č. Zíbrt uveřejnil sešitky z "Denníku", dochovaného od posluhovačky P. Václava Krolmusa. Ve výpisu z druhého sešitku nebylo těžké vyhledat odstavec následujícího znění: "Pod Vysokým městem v Krkonoších jest ve vsi Tříči poloha Poustka, na Poustce říkají. Zde studánka divotvorná "u Boží vody" říkají. Ona je zdravá, lid se při ní modlíval. Ona se světila, procesí k ní chodilo atd. Jednou v noci mládenci šli k této studánce, vypravuje se, a oni prý viděli v průvodu naproti jít kněží bezhlavé. Mládenci se obrátivše zpět strachy od této studně v Poustce, a hle, oni zase ty kněží proti sobě viděli jít." Je na čase promluvit o osobě podivínského faráře a diletantského, avšak výkopy horečně Národní museum zásobujícího, archeologa P. Václava Krolmusa/14. II. 1787 -24. X. 1861/. P. Krolmus/Grolmus/ byl kněz bouřlivák a ctitel Husův, což způsobilo, že vystřídal mnohé fary, mnohdy se dostal před soud a roku 1843 byl dán na odpoučinek. V březnu roku 1848 byl zvolen do Národního Výboru v Praze. Téhož roku byl na 10 neděl zatčen. Byl tehdy členem Repealu, což byli radikální revolucionáři. Tento nadšený vlastenec po celý svůj život amatérsky vykopával archeologické nálezy, sbíral starožitnosti a pověsti po celých Čechách, které proputoval, a jak

se zdá zavítal roku 1853 i na Vysocko. Spisovatel Eduard Bass v knize "Čtení o roce osmačtyřicátém" charakterizuje Krolmuse takto: ".....sršatý husita v katolické klerice,....". Kdo byste mohl sdělit, kterého místa ve Tříči se výše vylíčená pověst týká, či něco bližšího k ní, napište do redakce Větrníku. Příště bych chtěl ve Větrníku uvést záznam P. Krolmusa týkající se Roprachtic.

Michal Jakl

xx

Jak Vysoké k hasičstvu přišlo, část II.

V r. 1876 je zapsáno, že jsou od 1. srpna zavedeny noční hlídky, vždy 2 hasiči a 4 občané. Hlídky trvají od 22 hod. do 3 hod. ráno.

Vysočtí hasiči se prvně účastní na Zemském hasičském sněmu v Praze deputací dvou členů, na což po žádosti opět přispěla občanská záložna 20 zl.

22. října 1876 se na náměstí odbývá pravděpodobně první veřejné hasičské cvičení. Dobře dopadlo, mnozí hasiči se osvědčili jako dobří a obě stříkačky dobře fungovaly.

Za zápisů je všude cítit nedostatek finančních prostředků, a tak i masopustní spolkový ples 8. února 1877 je pro hasičský odbor zdrojem příjmů. Celý výnos pokladny připadal hasičům.

V Čechách se připravuje vydávání odborného hasičského časopisu a odbor zdejší předplácí 1 zl. 60 kr. tohoto tisku, který nese jméno "Hasič" a je stále odebírán.

Protože hasičské nářadí je nutno stále udržovat v pořádku a schopností chodu/ na což bývala konána místní inspekce/, je měst. zastupitelství požádáno o udělení určité roční odměny pro hasiče, kteří tuto práci vykonávají. Bylo odhlášováno 20 zl. ročně a tělocvičnohasičské jednotě vyplaceno z měst. důchodu.

Protože práce hasičského odboru se rozrůstá a činnost jeho a Sokola se diametrálně liší, projevují se první určité neshody. Více členů odboru hasič. jednoty

alstromerie, letničky/stry, hledíky, afrikány/ a mečíky. Z hrnkových květin nabízím v současné době palmy, fíky, potosy, petrklíče, fialky, begonie. I u hrnkových se sortiment mění podle roční doby. Na jaře budou muškáty, fuchsie, ibišky a sadba zeleninová i květinová.

4. Odkud jste zásobována a jak jste spokojena s dodávkami?

Zásobována jsem ze zahradnictví v Lomnici nad Popelkou a v Semilech a Čechoflor Kadan. Většinou se dodavatelé snaží vyhovět, ale vždycky to nevyjde jak bych si přála.

5. Máte čerstvé květiny každý den? Květiny mi vozí zpravidla 3x týdně.

6. Ve vašem obchodě je na co se dívat. Vědíte základního sortimentu jsou u vás k mání i další druhy zboží. Co všechno prodáváte a jaké jsou vaše zdroje?

Kromě umělých karafiátů a růží na podzim chryzantémy a jiřiny, zeminu, keramiku, orient-vázy, svíčky, léčivé masti, pleťové vody, semena, sušáky na prádlo, sánky, kovové židle... Zboží mi dodávají z Nové Paky, Hradce Králové, Lomnice, Semil, Kunštátu.

7. Jak široký okruh odběratelů máte a jaký je celkový zájem občanů o květiny a ostatní nabídku?

Zájem zákazníků je střídavý. Občas zavítají i zájemci z okolí nebo projíždějící městem.

8. Jsou nějaké období, kdy musíte počítat se zvýšeným nápořem návštěvníků?

Ano, jsou taková období a každé mají kupující jiná přání. Na jaře je to sadba, některé svátky a na konci školního roku je větší poptávka po řezaných, na dušičky a vánoce jsou žádané svícny, řezané i hrnkové květiny.

9. Musíte se o květiny i jinak starat, ošetřovat je?

Zalévám je, vyměňuji vodu, ošetřuji listy.

10. Poskytujete také rady?

Samozřejmě, návštěvníci někdy

chtějí poradit ohledně nakupování zboží nebo zacházení s květinami.

11. Potřebujete něco zlepšit, máte nějaké plány či přání?

Zlepšit toho potřebuji dost a o plánech zatím ještě mluvit nechci.

Za povídání děkuje Ivana Řehořová.
oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

A co sport ?

ZIMA v Krkonoších - to nejsou jen tisíce lyžařů z České republiky /případně z Německa/, ale i běžná denní práce místních policistů nebo legrácky skalních návštěvníků nejpopulárnějších českých hor. K těm "legráckám" patří Lyžování postaru, akce jejíž 11. ročník se konal právě letos. Zúčastnilo se jí 80 závodníků a místo výkonnosti byla jedinou podmínkou účasti v závodě výzbroj a výstroj lyžaře z přelomu století. Akci pořádal Ski klub ve Vysokém nad Jizerou v rámci oslav 90. výročí svého založení.

Převzato ze Svobodného slova
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
HARRACHOV 2.-6. března - MSJ 93
ČESKÝ SKI KLUB Vysoké nad Jizerou byl oficiálním spolupořadatelem Mistrovství světa juniorů v klasických disciplínách v Harrachově. /MSJ/. U kolem vysokých rozhodčích bylo kompletní zajištění všech běžeckých závodů. Na pomoc k organizaci závodů jsme si přizvali po jednom rozhodčí z V. Hamrů, z Jablonce nad Nis., z Vimperka a z Brna. Dva rozhodčí byli z Jilemnice a čtyři z Nového Města na Moravě.

O přípravu tratí se starali vedle pracovníků z Vysokého, Rokytnice a Harrachova ještě dva členové Ještědu Liberec, kteří přivezli moderně vybavený sněžný skutr zn. Links. Dále zde ještě spolupracovali dva členové z Nového Města na Moravě se speciálním pásovým vozidlem pro přípravu běžeckých tratí zn. Laitner. Navíc jsme měli k dispozici tři různé stroje zn. Kassboher pro přípravu a preparaci tratí.

Mimořádně dobrým pomocníkem pro

koordinaci všech činností a zvládnutí organizace tak rozsáhlého týmu bylo využití vysílaček zn.Motomola. Bez tohoto zařízení bychom těžko zvládli některá organizační úskalí s takovou rychlostí, jako bylo například okamžité vyhlášení výsledků po dojetí posledního závodníka.

Pořadatelskou službu nám pomáhali zajišťovat členové Armádního střediska Dukla Liberec. Jejich úkol nebyl nikterak lehký. Pořadatel neměl možnost z finančních důvodů zajistit větší množství sítí, a tak jejich úsilí o předepsaném pohybu na tratích v době závodu zajišťovali s velkými obtížemi. Bylo poměrně dost diváků a většina si chtěla dobře připravenou "mistrovskou" stopu aspoň vyzkoušet, nebo se rychle přemístit do dalšího atraktivního místa závodu.

Naše účast však nebyla jednorázovou akcí. Již v předcházejících letech jsme se z větší části podíleli na organizaci všech běžeckých soutěží v Harrachově. Abychom měli dokonalý přehled, co takové MSJ obnáší, organizační výbor MSJ 93 vyslal dva naše členy jako pozorovatele na loňské Mistrovství juniorů do finského Vuokatti. Tam jsme měli příležitost si na vlastní oči vše prověřit a udělat si ucelenější názor. Vedle tříhodinového materiálu na video a spousty dalších dokumentů jsme si přivezli i řadu případných námětů, jak co přenést do harrachovských podmínek.

Vlastní příprava MSJ 93 začala krátce po našem návratu z Finska. Ještě koncem zimy se dostavil komisař FIS pan Petříček z Jugoslávie, který provedl prohlídku tratí a navrhl potřebné úpravy pro homologaci tratí, které by odpovídaly současnému trendu ve světě a pravidlům FIS. Celé léto a podzim se na tratích pilně pracovalo a po jeho druhé návštěvě se již jen doladovaly drobné úpravy. V tomto období členové vysockého Ski Klubu zorganizovali brigádu na povrchové úpravě. Mistrovství světa však nejsou

jen tratě. Podobné úsilí museli harrachovští provést i na skokanském můstku. Dále bylo potřeba připravit prostory pro zázemí závodníků. Dokončit běžecský stadion a zázemí pořadatelů. Bylo potřeba zajistit i určité technické vybavení. O tom, co je pro takové Mistrovství potřeba, jsme měli po shlédnutí MSJ ve Finsku poměrně ucelenou představu. Některé záměry se podařilo realizovat, jiné se doháněly až do posledních dnů před zahájením a nebo se záměr zdařil jen částečně. Od některých požadovaných vybavení jsme byli nuceni upustit /např. světelná tabule/. Toto mistrovství nebylo státními orgány nijak dotováno. Organizační výbor si musel každou investici řádně rozmyslet a pokud nebyly finanční prostředky k dispozici a cena uvažovaného zařízení příliš vysoká, museli jsme od záměru ustoupit a hledat náhradní řešení.

Hlavním sponzorem MSJ byl pan Frank Neubauer a bez jeho přičinění by bylo konání MSJ 93 v Harrachově silně ohroženo.

Částečně nám situaci zkomplikovaly i počty závodníků. Úzávěrka přihlášek byla 1.1.93 a podle tohoto termínu se také uvažovalo s předběžnými počty závodníků, trenérů, doprovodů, novinářů a dalších účastníků. S blížícím se termínem stoupal zájem o MSJ, a tak jsme projevíli dobrou vůli, tyto opožděné přihlášky přijmout. Dokonce jsme přijali přihlášky až v posledních hodinách před zahájením mistrovství. Počty účastníků daleko převyšovaly plánovaná čísla a vznikly určité potíže s ubytováním, stravováním, ale také i se startovními čísly, která nám zahraniční výrobce již dodal v předpokládaném množství. Podobná situace nastala s hymnami a vlajkami jednotlivých nově vzniklých států. Jak

již jsem uvedl, náš projev dobré vůle nebyl motivován honbou za rekordy, ale chtěli jsme dát příležitost všem státům, které o start projeví zájem. Že nakonec byla účast třiatřiceti států rekordní, je jen holou skutečností. Nárůst počtu závodníků částečně ovlivnil hladký rozběh příprav prvních závodů. Vždyť některé přihlášky se nám podařilo ověřit a řádně zařadit až dvě hodiny před úvodní poradou a losováním pro první závody. Technická delegátka pro běh, se kterou jsem denně spolupracoval, paní Gudrun Ekblom ze Švédska, na první poradě vyžadovala jeden z nejsložitějších možných způsobů losování, který pravidla umožňují. Způsob byla tak horké chvíle Ing. Hejralovi, který losování počítačem prováděl. U druhé kategorie již přistoupila na další možný způsob losování a vše probíhalo k plné spokojenosti. Zde je třeba podotknout, že prakticky amatérská skupina vedená Ing. Hejralem prováděla setřídování závodníků u presentace. Měření a vyhodnocování výsledků běžeckých závodů, zpracování výsledků ze skoku a severské kombinace a veškeré losování. Navíc ještě zajišťovala údaje o časech a pořadí jednotlivých závodníků, které jste mohli vidět na televizních obrazovkách při televizním záznamu z běžeckých soutěží. Deně z Vysokého odjížděl autobus pořadatele, který odvázel téměř třicet rozhodčích, kteří byli ochotni obětovat tomuto mistrovství týden dovolené. Jejich práce byla hodnocena kladně a zodpovědný přístup k plnění svěřených úkolů byl základem pro bezproblémové zvládnutí všech soutěží, které jsme při MSJ zajišťovali.

Rídící tým běžeckých soutěží ve složení: Ing. I. Hanuš, Ing. J. Hejral, M. Morávek, Z. Seidl, Ing. J. Vašíček, byl v Harrachově ubytován. Vlastní příprava jednotlivých závodů nám zabrala každý večer velké množství času.

Připravovali jsme porady. Dále to bylo řízení porad a losování, tisk startovních listin a přidělení startovních čísel a jejich předání ještě týž večer. Krom toho jsem se téměř denně, většinou ve večerních hodinách, zúčastnil různých jednání. Ať už to bylo přijetí u starosty nebo u gen. sponzora. Dále to bylo jednání s novináři a s televizí. Nejvíce si však považují jednání se zástupci FIS, kde pan Erik Bengsson poděkoval starostovi a ředitelům obou disciplín za uspořádání MSJ. V těchto chvílích mne tak trochu zamrzelo, že zde nebyl přítomen starosta Vysokého, s čímž se při naší spoluúčasti při pořádání mistrovství počítalo. Dále se v průběhu jednání debatovalo o dalších možnostech a kvalitách harrachovských tratí v oblasti mezinárodních závodů.

Zcela mimořádnou událostí byla návštěva pana předsedy FIS Marca Hodlera. Nás může těšit, že shlédl celý závod štafet mužů, který byl považován za nejzdařilejší závod běžecké části MSJ 93. Bylo to vůbec poprvé, kdy nejvyšší představitel lyžařské federace FIS navštívil juniorský championát.

Při závěrečném hodnocení zahraniční vedoucí v čele s panem Bengssonem označili Mistrovství světa juniorů po sportovní stránce za nejlepší v historii.

V závěru bych chtěl poděkovat všem rozhodčím, organizátorům a pořadatelům, kteří se na zajištění a hladkém průběhu běžeckých soutěží podíleli. Je třeba si uvědomit, že záleželo na každém jednotlivci, že to nebyla práce lehká a pro některé z nás zcela nová. Vždyť být rozhodčím na Mistrovství světa se hned tak každému nepoštěstí. A v této chvíli je třeba připomenout, že od doby, kdy vysočáci zajišťovali Mistrovství světa v Tatrách, již uplynulo 23 let.

Ředitel běžeckých soutěží

Zdeněk Seidl

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Píši nám

Větrník mám moc ráda, dozvídám

se, co nového je v mém rodném kraji.

Děkuji vám všem, kteří se na tvorbě Větrníku podílíte a přeji vám hodně zdaru ve vaší práci. S pozdravem Miloslava Králová Velké Hamry 581.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

P O Z O R !!!

MěÚ umístí v březnu naposledy kontejnery u vodárny a u hřbitova. Využijte jich k jarnímu úklidu. Potom budou kontejnery staženy a bude třeba, aby každý občan měl svou nádobu /popelnici/ na odpady.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

"SPOLEČENSKÁ KRONIKA -

S v a t b y -

V obřadní síni MěÚ ve Vysokém nad Jizerou uzavřeli manželství 27.3.1993

pan Libor Duňka z Příchovic
a slečna Petra Líbalová z
Vysokého nad Jizerou

Na společné cestě přejeme
hodně štěstí

Ž i v o t n í j u b i l e a -

oslavili v měsíci březnu tito
naši spoluobčané:

Helkovice :

9.3. Františka Strnádková 87 let

Tříč :

22.3. Rudolf Králík 83 let

11.3. Marie Nesvadbová 84 let

3.3. Josef Novák 79 let

2.3. František Patočka 70 let

25.3. Václav Vrána 70 let

Stará Ves :

1.3. Josef Janoušek 70 let

Sklenařice:

6.3. Emilie Vitvarová 92 let

Vysoké nad Jizerou :

17.3. Josef Lukáš 79 let

12.3. Zdenka Matoušková 79 let

6.3. Marie Metelková 85 let

31.3. Lidmila Neřuková 82 let

18.3. Marie Vinklářová 87 let

12.3. Růžena Augustinová 72 let

15.3. Zdenka Skrbková 71 let

17.3. Josef Vrána 71 let

21.3. Jarmila Jůnová roz. Soukupová
rodačka ze Sklenařic t.č
DD Velké Hamry 80 let

Do dalších let přejeme dobrou
pohodu a pevné zdraví.

Ú m r t í -

13.2.93 zemřela paní Božena
Holcová ze Tříče ve věku 87 let

3.3.93 zemřel pan František
Zákoucký ze Staré Vsi ve věku 89 let

22.3.93 zemřela paní Amalie
Svobodová z Vysokého ve věku 69 let

Čest jejich památce!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

V příštím čísle uvedeme :

Zajímavosti o nové spořitelně,
zajímavé kapitoly ze zápisů
paní Vodseďákové atd.

Redakce

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou

- Větrník - č.3 -1993, vedoucí

redaktorka Lidmila Hnyková-

obsah stran 13, cena 3Kč.

400 ks výtisků-

Příspěvky a informace zasílejte

vždy do 15.každého měsíce

na MěÚ Vysoké nad Jiz. 512 11

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo